

Pataki Elvira:

Utak az antikvitáshoz. A kortárs magyar gyermekirodalom ókori vonatkozású művei az oktatásban

Az előadás célja részint az utóbbi évtizedben ugrásszerűen megnövekedett magyarországi gyerekkönyv-kínálatban rendre feltűnő, az antikvitáshoz kötődő, vegyes műfajú s változó színvonalú művek feltérképezése; részint pedig annak vizsgálata, miként vonhatók be e szövegek a latin, a magyar, a történelem iskolai oktatásába.

Az ókori világ nyomokban jelen van a mindenekelőtt a *fantasy*-irodalmon, akciófilmekben és számítógépes játékokon nevelkedő 8-12 éves korosztály életében is; a tömegkultúra e generáció által fogyasztott, döntően külföldről importált termékei azonban többnyire csak esetleges dekorációként használják az antikvitást, mindenekelőtt a mitológiát (l. *Percy Jackson*-sorozat).

A lektúr műfaján belül szerencsére igényesebb kezdeményezésekre is találni, erre jó példát az egész Európában sikeres, oktatási segédanyagként is kitűnően használható, német eredetű *Idődetektívek* s a hozzájuk hasonló, nálunk is népszerű történelmi krimisorozatok kínálnak.

Igen örvendetes, viszont sajnálatosan csak kevesek által ismert tény, hogy Révay József, Hegedűs Géza regényei, a Trencsényi-Waldapfel-féle *Görög regék* sikere után évtizedekkel a magyar gyermekpróza a legutóbbi években visszatért az antikvitáshoz, szépirodalmi szempontból is figyelemre méltó alkotásokat hozva létre. Az előadás részletesebben három, más-más okból értékes mű, Baráth Katalin Argonautika-parafrázisa (*Ida és az aranygapjú*, 2005), Szakács Eszter mesenovellái (*Villámhajigáló Diabáz*, 2013) és Molnár Krisztina Rita regénye (*Maléna kertje*, 2013) bemutatásával igyekszik felhívni a tanári szakma figyelmét a hazai kortárs irodalom ezen, a fiatal olvasóközönségben az antikvitás iránti érdeklődést felkelteni s megerősíteni tudó irányzatára.